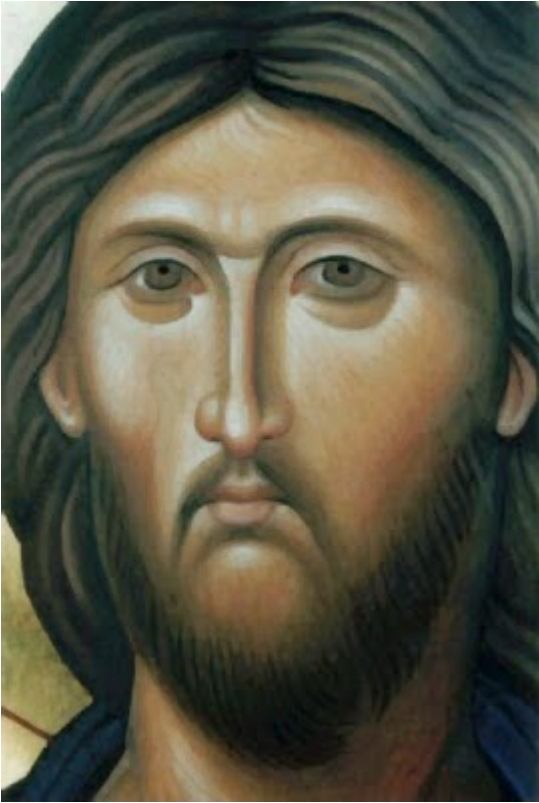

15 Μαΐου 2015

Ο Χριστός είναι η χαρά, η ελπίδα, η αγάπη μας!

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ, ΑΥΤΟΣ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΜΑΣ

Ο Χριστός είναι η χαρά, το φως το αληθινό, η ευτυχία. Ο Χριστός είναι η ελπίδα μας. Η σχέση με τον Χριστό είναι αγάπη, είναι έρωτας, είναι ενθουσιασμός, είναι λαχτάρα του θείου. Ο Χριστός είναι το παν. Αυτός είναι η αγάπη μας, Αυτός ο έρωτάς μας. Είναι έρωτας αναφαίρετος ο έρωτας του Χριστού. Από κει πηγάζει η χαρά.

Η χαρά είναι ο ίδιος ο Χριστός. Είναι μία χαρά, που σε κάνει άλλο άνθρωπο. Είναι μία πνευματική τρέλα, αλλά εν Χριστώ. Σε μεθάει σαν το κρασί το ανόθευτο, αυτό το κρασί το πνευματικό. Όπως λέγει ο Δαβίδ: «έλίπανας έν έλαίω τήν κεφαλήν μου, καί τò ποτήριόν σου μεθύσκον με ώσει κράτιστον» (Ψαλμ. ΚΒ΄ 5). Ο πνευματικός οίνος είναι άκρατος, ανόθευτος, πολύ δυνατός κι όταν τον πίνεις, σε μεθάει. Αυτή

η θεία μέθη είναι δώρο του Θεού, που δίδεται στους «καθαρούς τη καρδιά» (Πρβλ. Ματθ. ε' 8).

Όσο μπορείτε να νηστεύετε, όσες μετάνοιες μπορείτε να κάνετε, όσες αγρυπνίες θέλετε ν' απολαμβάνετε, αλλά να είστε χαρούμενοι. Να έχετε τη χαρά του Χριστού. Είναι η χαρά που διαρκεί αιώνια, που έχει αιώνια ευφροσύνη. Είναι χαρά του Κυρίου μας, που δίνει την ασφαλή γαλήνη, τη γαλήνια τερπνότητα και την πάντερπη ευδαιμονία. Η χαρά η πασίχαρη, που ξεπερνά κάθε χαρά. Ο Χριστός θέλει κι ευχαριστείται να σκορπάει τη χαρά, να πλουτίζει τους πιστούς Του με χαρά. Εύχομαι, «ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη» (Α' Ιω. α' 4).

Αυτή είναι η θρησκεία μας. Εκεί πρέπει να πάμε. Ο Χριστός είναι ο Παράδεισος, παιδιά μου. Τι είναι Παράδεισος; Ο Χριστός είναι. Από δω αρχίζει ο Παράδεισος. Είναι ακριβώς το ίδιο, όσοι εδώ στη γη ζουν τον Χριστό, ζουν τον Παράδεισο. Έτσι είναι, που σάς το λέγω. Είναι σωστό, αληθινό αυτό, πιστέψτε με! Έργο μας είναι να προσπαθούμε να βρούμε έναν τρόπο να μπούμε μέσα στο φως του Χριστού. Δεν είναι να κάνει κανείς τα τυπικά. Η ουσία είναι να είμαστε μαζί με τον Χριστό. Να ξυπνήσει η ψυχή και ν' αγαπήσει τον Χριστό, να γίνει αγία. Να επιδοθεί στο θείο έρωτα. Έτσι θα μάς αγαπήσει κι Εκείνος. Θα είναι τότε η χαρά αναφαίρετη. Αυτό θέλει πιο πολύ ο Χριστός, να μάς γεμίζει από χαρά, διότι είναι η πηγή της χαράς. Αυτή η χαρά είναι δώρο του Χριστού. Μέσα σ' αυτή τη χαρά θα γνωρίσουμε τον Χριστό. Δεν μπορούμε να Τον γνωρίσουμε, αν Εκείνος δεν μας γνωρίσει. Πώς το λέγει ο Δαβίδ; «ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων» (Ψαλμ. ΡΚΣΤ'[126] 1).

Αυτά η ψυχή μας θέλει να αποκτήσει. Αν προετοιμασθούμε ανάλογα, η χάρις θα μάς τα δώσει. Δεν είναι δύσκολο. Αν αποσπάσουμε την χάρι, όλα είναι εύκολα, χαρούμενα κι ευλογία Θεού. Η θεία χάρις διαρκώς κρούει την πόρτα της ψυχής μας και περιμένει ν' ανοίξουμε, για να έλθει στην διψώσαν καρδιάν μας και να την πληρώσει. Το πλήρωμα είναι ο Χριστός, η Παναγία μας, η Αγία Τριάς. Τι ωραία πράγματα!

Άμα αγαπάεις, ζεις στην Ομόνοια και δεν ξέρεις ότι βρίσκεσαι στην Ομόνοια. Ούτε αυτοκίνητα βλέπεις, ούτε κόσμο βλέπεις, ούτε τίποτα. Είσαι μέσα σου με το πρόσωπο που αγαπάς. Το ζεις, το ευχαριστείσαι, σ' εμπνέει. Δεν είναι αληθινά αυτά; Σκεφθείτε αυτό το πρόσωπο που αγαπάτε να είναι ο Χριστός. Ο Χριστός στο νου σου, ο Χριστός στην καρδιά σου, ο Χριστός σ' όλο σου το είναι, ο Χριστός παντού.

Ο Χριστός είναι η ζωή, η πηγή της ζωής, η πηγή της χαράς, η πηγή του φωτός του

αληθινού, το παν. Όποιος αγαπάει τον Χριστό και τους άλλους, αυτός ζει τη ζωή. Ζωή χωρίς Χριστό είναι θάνατος, είναι κόλαση, δεν είναι ζωή. Αυτή είναι η κόλαση, η μη αγάπη. Ζωή είναι ο Χριστός. Η αγάπη είναι η ζωή του Χριστού. Ή θα είσαι στη ζωή ή στο θάνατο. Από σένα εξαρτάται να διαλέξεις.

Ένας να είναι ο στόχος μας, η αγάπη στον Χριστό, στην Εκκλησία, στον πλησίον. Η αγάπη, η λατρεία προς τον Θεό, η λαχτάρα, η ένωση με τον Χριστό και με την Εκκλησία είναι ο επί γης Παράδεισος. Η αγάπη στον Χριστό είναι κι αγάπη στον πλησίον, σ' όλους, και στους εχθρούς. Ο χριστιανός πονάει για όλους, θέλει όλοι να σωθούν, όλοι να γευθούν τη Βασιλεία του Θεού. Αυτός είναι ο χριστιανισμός. Μέσω της αγάπης προς τον αδελφό θα κατορθώσουμε ν' αγαπήσουμε τον Θεό. Ενώ το επιθυμούμε, ενώ το θέλουμε, ενώ είμαστε άξιοι, η θεία χάρις έρχεται μέσω του αδελφού. Όταν αγαπάμε τον αδελφό, αγαπάμε την Εκκλησία, άρα τον Χριστό. Μέσα στην Εκκλησία είμαστε κι εμείς. Άρα όταν αγαπάμε την Εκκλησία, αγαπάμε και τον εαυτό μας.

Πηγή: (Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου Βίος και Λόγοι, έκδ. Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής, Χανιά: 2003.

Αποδελτίωση: Απόψεις για τη Μονή Βατοπαιδίου (και όχι μόνο) (10/6/2011))